

Alf Dahlback

Född: 1959

Alf var i Italien vintern 1982 och råkade se en budouppvisning i en park. Han tyckte speciellt kendo såg häftigt ut men tänkte inte mer på det när han kom hem. På det nya året dök det dock upp en artikel i Väsby's lokaltidning där Per Flood presenterade sin nya kendoklubb. Alf kontaktade Per och besökte en träning för att titta på. Per sa då att kendo tittar man inte på det gör man och vips var Alf en kendostränande nybörjare. De flesta övriga i klubben verkade vara arbetskompisar till Per och det rådde en trevlig stämningen i träningsgruppen. Men efter sommaren var det bara Alf och någon till kvar av gruppen. Höstterminen fylldes dock på med nya kendokas som Lars Fredriksson, Inger Gustafsson och hennes son Leo. Innan den terminen var slut hade också Alf gjort sin tävlingsdebut på SSIF:s Jul Cup. Träningarna hölls först på Fresta skola men flyttade sen till Smedbyskolan. Alf tränade 2–3 gånger i veckan.

Foto 1 - Väsby Kendoklubb; fr v Inger Gustavsson, Joe Imamura, Kicki Wiencek, Alf Dahlback, Mikael Andersson, okänd

Förutom resor inom Sverige som till exempel Malmö och Låddan Cup gjordes också ett antal resor till London och tävlingen Mumeishi Open Threes. Alf blev lite av ett kendorfreak och började följa med som supporter till både VM85 och EM86. Vid EM 1987 i Malmö hjälpte han till med tävlingsdelen av arrangemanget. 1988 tillfrågades han av Hans Lundberg om han kunde ta på sig rollen som coach för laget till VM i Seoul eftersom han ändå var på rundresa i Asien med sin bror Sven.

När Per Flod flyttade till England 1988 tog Alf och Lars Fredriksson över administreringen av klubben. Som mest hade klubben ett tjugotal medlemmar. 1991 slutade Alf med kendon, dels för att han fått två barn, dels för att han skadat knäet som opererades. Rustningen sålde han.

Inför EM 1989 kontaktades Alf av Leif Svensson jr som var nybliven coach för landslaget och som var i behov av en team manager för att sköta det administrativa. Leif ville göra ett omtag på hur landslag skulle organiseras, förbereda sig och hur deltagarna skulle tas ut. De båda åkte runt på klubbarna i landet för att hitta de nya talangerna. Förberedelserna kröntes av succé då herrlaget tog guld och Per Bjerlow kammade hem ett individuellt silver.

Foto 2 - Landslaget efter individuella tävlingen vid EM i Amsterdam 1989

På grund av vinsten i Amsterdam bjöds svenska landslaget samt några andra länder till en tävling i Messina på Sicilien. En tredje plats resulterade i en gigantisk pokal som med möda togs hem. Väl hemma dröjde det inte länge innan ett brev kom från IKF och Sveriges varnades för att kunna bli uteslutet om man fortsatte samröret med den japanska organisation som finansierat tävlingen inklusive uppehåll och resor.

EM i Berlin 1990 blev inte samma succé men idén om att föryngradeltagarna i sina lag hade nu tagits upp av flera av de andra nationerna.

Toronto VM 1991 fylldes av flera utmaningar för Alf som manager. Jens Nilssons bagage kom inte fram, Denny Sternad med rötterna i Sarajevo ville flyga dit då kriget i Bosnien brutit ut, och den kvinnliga deltagaren förlorade pass, pengar och biljetter när hon åkt från Toronto till New York. Men höjdpunkten kanske var två möten med legenden Börje Salming. Först på flygplatsen när han kom

fram och undrade vad de var för svenskt landslag och sedan när Alf och Leif träffade honom igen på stan och fick till en pratstund med honom.

Barcelona EM 1992 blev Alfs sista som manager och det resulterade i en ny mästerskapsmedalj, denna gång silver, för laget.

Foto 3 - Intensiv coaching vid VM i Toronto; Stående fr h Alf Dahlback, Leif Svensson jr, Denny Sternad, Paul Strehlenert; Sittande fr h Jens Nilsson, Mats Wahlqvist

Kyudo blev en slags ersättare för kendon och han började skjut pil 1991 tillsammans i en informell grupp utan egentlig klubbtilhörighet. I gruppen fanns Kjell Söderström, Björn Csordas samt Peter Ryder. Träning hölls antingen hemma i Peters trädgård eller på Etnografiska museet eller Johannesskolan. Gruppen gjorde en uppvisning åt Pripps när de lanserade en öl inspirerat av japanska förlagorr kallad Pripps Dry. Några dagar ringde Kjell och sa han behövde hjälp omgående. Pripps hade levererat en hel pall Pripps Dry som nu stod utanför Kjells port på Gävlegatan. Genom att Alf lyckades låna en firmabil kunde de ta hand om drycken. 1996 slutade Alf med bågskyttet.

2010 började Alf träna jodo med Stockholms Jodokai i Liljeholmen men tyvärr fick han sluta med den 2015 då han fick en cancerdiagnos och är nu långtidssjukskriven.

Han bästa kendoögonblick var endorfin kicken när han skulle tävla för första gången i SSIF:s Jul Cup, EM vinsten 1989 samt den fantastiska stämning som fanns i laget.

Han sämsta kendoögonblick är känslan när man efter att ha haft 20 nybörjare på första träningen bara 4 återstår vide den andra.

Som bäste svenska kendoka håller han Mats Wahlqvist för.

Bäste gästinstruktör var Kurihara-sensei.

Nedtecknat av Hans Lundberg i maj 2023.